

שו"ת קול מבשר חלק א סימן כג ד"ה (ט) ומטעם

טבילת גר בשבת.

(ט) ומטעם זה ג"כ נסתלקה ראייתו של כ"ג מדברי הירוש' עירובין פ"ד ה"ה דמדמי גר שמל ולא טבל לישן לענין קנין שביתה בשבת, דהא באמת השירי קרבן הקשה שם דאיך משכחת שיטבול גר בשבת והא קיי"ל אין מטבילין אותו בשבת ויו"ט, ומ"ש במראה הפנים שם דיכול לטבול בשבת ולא אמרינן תקוני גברא הוא דטבילה עצמה מותרת בשבת וגברא ממילא הוא דאיתקן עיי"ש תמוה מאוד שחידש סברא מלבו והעלים עינו מדברי הגמרא דיבמות מ"ו ע"ב דמבואר שם בהדיא דלמאן דבעי מילה וטבילה בגר הוי טבילה תקון גברא ואין מטבילין אותו בשבת, ועל כרחך צריכים לומר דבעיא דירוש' היא אליבא דר' יהודה דבחדא מינייהו סגי והטבילה אחר המילה היא רק לכתחילה לדידי' ואינה מעכבת ולפיכך מטבילין אותו בשבת ואין בו משום מתקן ואפ"ה כיון דלכתחילה צריך טבילה לא הי' בדעתו לקנות שביתה קודם שטבל כמ"ש הר"ן בפ' ר' ישמעאל ובפ' השוכר את הפועל דגר שמל אינו מקבל עליו לקיים המצוות לאלתר כמו גר תושב רק מקבל לקיימן לאחר טבילה ולכן לא חשב לקנות שביתה דמחויב לטבול לכתחילה ולהכי מיבעיא להירושלמי. ומיושב בזה ג"כ קושית הגאון מהרמ"ז מלבוב בגליון הש"ס לירושלמי שם מדברי התוס' עירובין דף מ"ה ע"ב ד"ה ליקני.